

MYND: HEINESEN MYNDIR

UMAFTUR AFTURUM

Herseta seg á okkum

Iððrum londum fagna tey nú í vár, at týska hersetingin endaði sum eitt fullkomiliga miseydnað konsept fyri 70 árum síðani.

Slikt er eisini vert at hátíðarhalda, so sanniliga, skilst, og stuttligt eisini at síggja og hoyra gomlu gubbarnar, sum settu lívið í váða fyri føðilandið og hugsaðu meira um tað enn um egið lív og egna heilsu. Tá var egoisman ikki ein sjálvsøgd dygd. Hon var ikki inni.

Føroyar vóru eisini hersettar undir krígunum. Men her hevur eingin fagnaður verið og heldur ikki nakað hátíðarhald, nú hasi 70 árinu eru farin. Jú, flaggdagurin er hvørt ár, men annars einki.

Men flaggdagurin verður ikki hildin fyri at fagna, at kríggið endaði, og Føroyar sluppu undan bretsku hersetingini og fingi ta donsku aftur.

Hví fagna vit ikki? Tí í Føroyum leggja fólk einki í at vera hersett. Vit lata okkum trælalynda. Jú, men hugsar tú ella sigur, kæri lesari, munur var á herseting. Tey »góðu« hersettu okkum, tey »óndu« hertóku Danmark, Noreg, Sovjetsamveldið og onnur lond.

Gamaní. Men er ein herseting ikki ein

herseting, í prinsippinum um ikki annað?

Tað verður so bara giting. Men hvat var hent í Føroyum, um týskarar, ikki bretar, komu higar tá í apríl í 1940? Eisini í Føroyum vóru fólk, sum hildu, at Hitler var ein skilamaður og dugdi bara væl.

Tað ber til at kjakast um, ikki hetta til jólaaftan, men í allar ævir, til hvønn jólaaftan, sum eftir er.

Og Danmark hevur havt Føroyar hersettar í øldir. At herseta er at verja eitt ríki móti figgindum.

Í fjør hersetti Sea Shepherd Føroyar. Tað var í lagi, hildu tey flestu, ein demokratiskur rættur. Sea Shepherd kemur skjótt aftur at herseta Føroyar. Nú hava myndugleikarnir kortini fyrrireikað seg. Og tað er ikki í lagi, halda nógv, fyrst og fremst tey, sum hugsar danskt og hava allar sínar grundgevingar úr Danmark. Tí í Danmark drepa tey ikki grind. Tí eiga vit heldur ikki at drepa grind í Føroyum.

Sea Shepherd fólkinu fóru úr Føroyum í september í fjør. Hvørki fagnaður ella hátíðarhald vera í Føroyum í september í ár, tann dagin, djóravinirnir fóru hiðani.

Men, ein hissini herseting, hvat ger hon?

Tá onkur fiskaverndarfelagsskapur sendir fólk at herseta Føroyar, tí vit drepa fisk, eru eisini tey vælkomnin. Tí hví skal fiskur drepast? Høvdur hann ikki sama rætt at líva sum vit?

Teimum á baki koma so alilaksa-verndarfólk, tí tað er ræðuleiki fyrst at ala ein laks við øllum góðum og síðani drepa hann við køldum blóði.

Og tá teir í IS, ríki islams, frætta, at í Føroyum eru vit so megakristin, er eisini ein møgulig herseting har, duld sum flóttafólk. Sum sagt, øll eru vælkomnin.

Ein herseting er sum sagt ein verja. Sea Shepherd vil bara verja okkum móti øllum eitrinum í grindini. Vit eiga at takka teimum. Og tey fólkinu brúka eisini nógv fleiri pengar her enn vanlig ferðafólk. Og tað er júst endamálið við at fáa fólk til Føroya, at fáa pengar frá teimum. So, sum maðurin segði: hvat er problemið?

Okkum dámar herseting. Tí biðja vit landsfólk okkara í Danmark um at koma og herseta okkum. Hóast skilaleyst er at lokka fólk úr einum landi, har sum alt, alt, er betri enn í Føroyum.

Spurningurin er ikki: hvat kann eg bjóða Føroyum? Tann tíðin er farin. Nú er spurningurin: hvat kunnu Føroyar bjóða mær?

Men í Føroyum eru longu 48.800 og okkurt fólk, sum grenja, grenja, grenja, krevja, krevja, krevja og mótmæla, mótmæla, mótmæla. Hví so biðja fleiri leggjast afturat?

So, tit, sum bógva í Danmark, væl-signaði gerið okkum og tykkum tann beina ikki at flyta til Føroya.

10 skjótir

Bjarni Arge

Yrki: Lesandi

Bústaður: Hoyvík

Hvat ætlaði tú at blíva, tá tú bleivst vaksin:

Vildi verða fót bóltleikari heilt fram til matur vann á bólti. Tá talentið at eta bleiv størri enn talentið at sparka. So vildi eg sleppa at lesa og skriva restina av lívinum.

Hvat burdi hitt kynið vitað um títt kyn:

At vit eisini vísa kærleika til tær, tá tárini trilla av, at Gerrard gevst í Liverpool.

Hvat burdu børn vitað um tað at vera vaksin:

At kreativitetur, hugflog og barnalynðið saktans kunnu førast víðari úr barndóminum í vaksnamannaalduin.

Hvat var seinasti dreymurin, tú gjørdi til veruleika:

Tað var at seta ein virðiligan enda á Føroyaortalin.

Um tú tordi, so hevði tú:

Latið fleiri ting til spontanitet og tilvild. Hoppað úr einum flogfari við Tórði Mikkelsen og vónað, at hann kláraði at finna útav fallskigjanum.

Hvat hevði gjørt heimin til eitt betri stað:

At skilja sjónarmið úr øllum sjónarhornum. Men tað er ikki so frægt, at eg megni tað sjálvur.

Nær vart tú seinast veruliga ovfarin:

Sólarmyrking. Eg hevði ongar vónir, men hendingin setti nógv í perspektiv. Ein rørandi løta, sum fyri fyrstu ferð veruliga vísti mær, at vit bara eru eitt komma í eini ritgerð. Men tað eru eisini nógv, ið halda komma vera vigtigari enn ritgerðir.

Tað seinasta, tú hevur lært, er at:

Hyggja minni í teldu og hyggja meira út í heim.

Tann støðuga ringa samvitskan snýr seg um, at tú:

Tað er nokk, at eg ikki virðismeti tær lítlu løturnar, fyrr enn tær dukka upp aftur sum nostalgiskir bitar úr fortíðini.

Enda setningin: Føroyingar burdu.....

Hugt at øllum yvirskriftum í føroysku miðlunum og sett flugubein við tær, sum onkursvegna vísa, at Føroyar eru eitt paradís. Soleiðis fann eg útav, at vit liva í heimsins besta samfelagi. Og tað er uttan at siga, at tað er gott nokk.

